

[Bilgrav-Nielsen]

Boligbyggeri og byfornyelse er stadig et vigtigt område for Det Radikale Venstre. Vi har noteret os, at der er afsat et mindre beløb til boligbyggeri, end tilfældet er i 1987, og det bliver et spørgsmål, vi skal tage op. Vi mener ikke, tiden er til, at man reducerer de midler, der kan anvendes til socialt boligbyggeri, og byfornyelsen er vigtig også af andre end sociale årsager, den er vigtig af miljømæssige, æstetiske og historiske grunde. Der er stadig væk virkelig store opgaver at løse på byfornyelsesområdet.

Miljøpolitisk og energipolitisk er der gennemført store og konkrete planer gennem de seneste år. Ikke mindst miljøhandlingsplanen har Det Radikale Venstre haft en stor aktie i, og det er klart, at vi spændt afventer svar på de spørgsmål, som henstår i Finansudvalgets arbejde. Men vi er ikke i tvivl om, at denne handlingsplan også er fulgt op i de arbejder, der er i gang især i Miljøministeriet.

På trafikområdet er der opgaver, der skal løses. Vi er opmærksom på, at det er tæt på, at trafikikkerhedskommissionen vil afgive indstilling om forskellige aktiviteter, der kan være med til at nedsætte ulykkestallet i trafikken, og vi mener i høj grad, at det er noget, der må prioriteres.

Derfor har det bekymret os meget, at folketingsflertallets interesse for den faste forbindelse over Storebælt har ført til, at man har måttet og villet omprioritere inden for det trafikale område, sådan at det nu er linierne, der fører frem til Storebæltsforbindelsen, pengene i første omgang skal koncentreres om. Det betyder, at der er tiltrængte aktiviteter på DSB-togområdet, som udskydes, og at der er vejarbejder, især sikkerhedsarbejder og især i forbindelse med hovedlandevejes gennemføring gennem byer, som bliver udskudt.

Det kan vi ikke acceptere. Vi mener, at det er opgaver, som alene af trafikikkerhedspolitiske grunde skal gennemføres. Vi afventer derfor meget spændt det forslag, der måtte komme fra trafikikkerhedskommissionen om en indsats for trafikikkerheden.

Også forsvarsområdet har jo fortsat vores interesse, og det er indlysende, at vi i Det Radikale Venstre er parat til at nyvurdere hele forsvarssituationen og forholdet mellem partierne om denne sag. Vi noterer os først og fremmest, at der ikke er afsat flere midler på finanslovsforlaget til forsvaret. De 800 mill. kr. eller 400

mill. kr., hvad det nu blev til i sidste omgang, har regeringen ikke foreslået, og jeg har forstået det sådan, at Socialdemokratiet ikke er parat til at være med til at gennemføre forøgelse.

Det Radikale Venstre vil fastholde, at medmindre der fremlægges forslag, som vi kan gå ind i og acceptere som værende fornyelser på området, så må der under det eksisterende system, med de eksisterende rammer, gennemføres besparelser, og jeg vil godt nævne et par ting, som jeg mener i høj grad beviser, at der er en mulighed.

Der har i adskillige år været en række ubesatte stillinger inden for forsvaret. Det har betydet, at vel omkring 300 mill. kr. helt efter reglerne har kunnet anvendes til andre end personale forhold. Men det var altså ikke forudset, da forliget blev indgået, går jeg ud fra. I så fald har man da ikke sådan helt åbent og reelt sagt, hvad der lå i de rammer, man aftalte.

Dernæst er det jo et stort spørgsmål, hvad man vil med de nye garniseringsplaner. Alle ved, at vi har en række forsvarsbelægningsfaciliteter landet over, som jeg uden at overdrive kan sige står halvtomme hen. Det er udtryk for et ressourcespild, som vi ikke kan være bekendt, og derfor er der altså også, medmindre vi går over i en helt ny diskussion om forsvaret, basis for, at der kan gennemføres besparelser.

Det Radikale Venstre er enig i den overordnede målsætning, der er lagt for finansloven. Det er muligt, at hvad jeg har givet udtryk for af radikale ønsker her, på enkelte punkter – men i givet fald bliver det i beskeden målestok – må betyde en rammeudvidelse. Vi har aldrig på decimaler ment, at det udgiftsniveau, vi havde sidste år, skal vi også have i år. Men det er vigtigt for os, hvis der er en udvidelse, at det så er opgaver, som afhjælper de problemer, som er størst i dansk økonomi, nemlig beskæftigelsesproblemet og betalingsbalanceproblemet. Den slags initiativer, som kan være med til at afhjælpe disse to forhold, om de måtte løfte udgiftsloftet en smule, mener vi at vi så også skal være parat til at give plads til.

Derfor er vi mere end betænkelige ved at gå ind på de krav, der stilles fra Socialdemokratiets side, uden at man kan anvise en sikker forhåndsdækning af det, man vil, og uden at man kan give en garanti for, at det, man foreslår, ikke vil forstærke problemet med ledigheden og problemet med underskuddet.